

Ագդարաբուրժեան Trumpet's Sound **փող**

54-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՄԱՐՏ - ԱՊՐԻԼ 2023

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

ARMENIAN CHRISTIAN MISSION

Բովանդակություն

Սուրբ եղեք, քանզի ես սուրբ եմ **3**

Հովհի Հրաչ Գույումեան

Փարաւոնը զիջումներ կ'առաջարկէ . . **5**

Տոն Սրորմիր

Օգնութիւն կը փնտռեմ **8**

Նէյլ Պուրման

Սուրբ Հոգւոյն ներգործութիւնը **11**

Դաւիթ Տօրթոհան

Հայաստանի ՍԱԸ **14**

ՄԱԸ

Յարութիւնը կարելի չէ կեցնել **16**

Քաղուած

- Փառաբանեցէ՛ք Տիրոջը Իր բոլոր բարութեան համար:
- Շնորհակալութիւն յայտնեցէ՛ք Տիրոջը Հայաստան ուղարկուելիք 25-րդ բեռնարկի համար:
- Աղօթեցէ՛ք Լիբանանի, Սուրիայի եւ Հայաստանի մէջ մեր հոգատարութեան տակ գտնուող կարիքաւոր ընտանիքներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք Մարտունի, Անժէլայի եւ անոնց զաւակներու համար, որոնք շուտով Աստրալիա պիտի այցելեն:
- Աղօթեցէ՛ք «ԱՍՄ»-ի 25-րդ ամեակի տօնակատարութեան համար:
- Աղօթեցէ՛ք բոլոր անոնց համար ովքեր Յուլիս – Օգոստոս ամիսներուն պիտի միանան Հայաստան մեկնող միսիոներական խումբին:

Կազմի նկարը՝ Երկուորեակ Քինկ Դորճ
ջրվեժ, Քիմպերլի, Աստրալիա

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Սո՛ւրբ եղէք, քանզի ես սուրբ եմ

Որպէս Աստուծոյ զաւակներ, մենք կանչուած ենք սրբութեան կեանքն ապրելու: Ոմանք կը խորհին, թէ սրբութիւնը անցեալի հաւատացեալներու համար է, Աստուածաշնչեան ժամանակներու համար է, իսկ ուրիշներ կը խորհին, թէ սուրբը արձան է կամ սրբապատկեր: Որպէս Տէր Յիսուս Քրիստոսի հետեւորդներ բոլոր հաւատացեալները կանչուած են սուրբ ըլլալու: Աստուածաշունչը շատ յստակ կ'ըսէ.

- «Սո՛ւրբ եղբայրներ, երկնային կոչումին մասնակիցներ, նայեցէ՛ք մեր դաւանութեանը Առաքեալին ու Քահանայապետին, Քրիստոս Յիսուսին» (Եբր. 3:1):
- «Ուստի Աստուծոյ ընտրեալ սուրբերու եւ սիրելիներու պէս...» (Կող. 3:12):

Ի՞նչ կը նշանակէ սուրբ ըլլալ

Սուրբ ըլլալ կը նշանակէ առանձնացուած, զատուած, Աստուծոյ կողմէն օգտագործուելու համար մէկ կողմ դրուած ըլլալ:

Սուրբ կեանքով ապրիլ կը նշանակէ, որ մեր ամէն ինչը Իրեն կը յանձնենք եւ ամէն օր կը քալենք Իր սրբութեամբ՝ թոյլ տալով Իրեն ամբողջովին փոխել ու Իր պատկերի նմանութեամբ ձեւաւորել մեզ:

Սուրբ կեանքով ապրիլը պատուիրան է:

Աստուած պատուիրած է մեզ սուրբ ըլլալ:

Ամէն ջանք գործադրէք բոլորի հետ խաղաղ ապրելու եւ սուրբ ըլլալու համար: «Խաղաղութեան ետեւ եղէ՛ք ամէնուն հետ եւ սրբութեան, առանց ասոր մէկը պիտի չտեսնէ Տէրը» (Եբր. 12:14): «Հապա ձեզ կանչող Սուրբին պէս դուք ալ սուրբ եղէք ձեր բոլոր վարմունքներուն մէջ: Վասն զի գրուած է. «Սո՛ւրբ եղէք, քանզի ես սուրբ եմ»» (Ա Պետ. 1:15-16):

Երբ կը հնազանդուիմք Աստուծոյ պատուիրանին, մեր կապը Իր հետ կ'ամրապնդուի, որու արդիւնքով Ան Իր Անձը մեզ աւելի կը յայտնէ:

Բայց մենք պէտք է ամեն օր ապաւինինք Իրեն, քանի որ մեր սրբութիւնը ոչ թէ մեր կարողութեամբ է այլ՝ Անոր կարողութեամբ:

Սրբութիւնը Աստուծմէ է

Դուք չէք կրնար ձեր անձը սրբացնել: Սրբութիւնը Աստուծմէ է:

Որքան մօտենանք Քրիստոսին, այնքան աւելի կը մաքրուինք, քանի որ Ան Աստուծոյ հետ հաշտեցուց մեզ: Մենք չենք կրնար մեր անձերը մաքրել, միայն Աստուած կրնայ այդ ընել:

«Վասն զի Աստուած զանիկա որ մեղք չէր գիտեր, մեզի համար մեղաւոր սեպեց, որպէս զի մենք անոր միջոցով Աստուծոյ արդարներն ըլլանք» (Բ Կորնթ. 5:21):

Սուրբգրային որոշ հատուածներ խորհրդածելու համար

- «Եւ ձեզ ալ՝ որ առեն մը օտարացած էիք ու չար գործերով թշնամիներ՝ ձեր խորհուրդներովը, Հիմա հաշտեցուց բուն իր մարմնովը՝ մահուամբ, որպէս զի ձեզ անոր առջեւ սուրբ ու անքիծ եւ անարատ կայնեցնէ» (Կող. 1:21-22):
- «Որ մեզ փրկեց ու սուրբ կոչումով կանչեց, ո՛չ թէ մեր գործերուն նայելով, հապա իր նախասահմանութեանը եւ շնորհքին նայելով, որ Քրիստոս Յիսուսով մեզի տրուեցաւ յաւիտենական ժամանակներէն առաջ» (Բ Տիմ. 1:9):
- «Ինչպէս մեզ անով աշխարհի սկիզբէն առաջ ընտրեց, որպէս զի մենք սիրով սուրբ ու անարատ ըլլանք իր առջեւ» (Եփես. 1:4):

Աստուած ձեզ սուրբ դարձուց եւ սրբութեամբ քալելու կարողութիւն տուաւ: Այնուամենայնիւ այն ձեր կեանքին մէջ չի դրսեւորուի, եթէ Իրեն հնազանդելու եւ Իր հետ քալելու յստակ որոշում չկայացնէք:

Կ'աղօթեմ, որ ձեր սրտի աչքերը լուսաւորուին, որպէսզի լիովին ընդունիք Աստուծոյ արդարութեան պարգեւը: Եւ մինչ այդպէս կ'ընէք, ես կ'աղօթեմ, որ դուք Սուրբ Հոգիի զօրութեամբ ապրիք սրբութեան կեանքը՝ Աստուծոյ համար առանձնացուած:

Հ. Գ.

Փարաունը զիջումներ կ'առաջարկէ

Նախորդ սերտողութեան մէջ քննարկեցինք երկու ուղիներ, որոնցով փարաունը Աստուծոյ դիմադրեց: Ան օգտագործեց իր կախարդներուն՝ ընդօրինակելու այն, ինչ Աստուած կ'ընէր, եւ Ան խրատացրեց իր սիրտը Տիրոջ դէմ ու մերժեց հնազանդիլ Իրեն: Այժմ Ան մարդկային զիջումներ առաջարկելով կը փորձէ Աստուծոյ յաղթել:

Դժկամ զիջումներ

Սկիզբը փարաունը մերժեց Իսրայէլին ազատ արձակել, բայց յետոյ պահանջեց, որ իր երկրէն անյապաղ հեռանան: Այս երկու դէպքերու միջեւ եղած ժամանակահատուածին մէջ ան դժկամ զիջումներ առաջարկեց, որոնց մէջ ամենեւին Աստուծոյ պատուելու մտադրութիւն չկար, եւ որոնք անընդունելի էին եւ Մովսէսի համար, եւ իհարկէ՝ Աստուծոյ համար:

Ա. Զիջում 1. «Պացէ՛ք ձեր Աստուծոյն զոհ մատուցէ՛ք այս երկրին մէջ»

Փարաունը հաւանաբար յոյս ունէր, որ ինքը այնպիսի զիջումներ կ'առաջարկէ, որոնք կը հաճեցնեն Մովսէսին ու Ահարոնին: Ան խորայեցիներուն վրայ այնպիսի տպաւորութիւն կ'ուզէր ձգել, թէ ինքը անոնց մեծ առանձնաշնորհում կը պարգեւէ:

Այնուամենայնիւ սա լիովին անընդունելի էր: Մովսէսը մատնանշեց այն դժուարութիւնները, որոնք ակնյայտօրէն իսրայելցիները պիտի հանդիպէին եգիպտացիներու կողմէն: Իրենք զոհեր պէտք է մատուցէին Տիրոջը, բան մը որը եգիպտացիներու համար զարշէլի էր: Անոնց արձագանքը քաղաքացիական անկարգութիւններ պիտի առաջացնէր: Մովսէսը կը պատկերացնէր, թէ ինչպէս եգիպտացիները իսրայելցիներուն պիտի քարկոծեն, երբ վերջիններս զոհ Տիրոջը մատուցանեն:

Սակայն աւելի վատն այն էր, որ իսրայելցիները Եգիպտոսի մէջ տակաւին ստրուկի կարգավիճակով պիտի մնային: Երբ զոհաբերութիւններն աւարտէին, փարաունը պիտի պնդէր, որ անոնք վերադառնան իրենց գործին: Անոնց դիրքի բարելաւում չէր սպասուէր: Ուստի Մովսէսը իրաւացիօրէն պնդեց, որ իսրայելցիները պէտք է եռօրեայ

ճանապարհորդութեան երթան դէպի անապատ: Ազատ արձակուելու համար ազգը պէտք էր ամբողջովին բաժնուէր Եգիպտոսէն:

Բ. Փոխգիշում 2. «Միայն թէ շատ հեռու չերթաք»

Քանի որ երկիրը ենթարկուած էր շնաճանճերու ժանտախտի հարուածին, փարաւոնը ստիպուած էր ինչ-որ կերպ գործել: Այս անգամ ան կարծես թէ աւելի մեծ զիջումի կը դիմէ: Ան այսպէս կ'ըսէ. «Ես ձեզ թող կուտամ որպէսզի երթաք անապատին մէջ ձեր Եհովա Աստուծոյն զոհ մատուցանէք, միայն թէ շատ հեռու չերթաք. ինծի համար աղաչեցէք»:

Ակնյայտ է, որ փարաւոնը կ'ուզէր, որ իսրայէլցիները մօտ ըլլան, որպէսզի կարողանար ստիպել իրենց աշխատանքի վերադառնալ: Մովսէսը չ'առարկեց: Մենք չենք գիտեր, թէ ինչու: Արդեօք Մովսէսը գիտէ՞ր, թէ ինչպէս պիտի վարուէր փարաւոնը, երբ շնաճանճերը հեռանային, թէ՞ ան կը հաւատար, որ Աստուած պիտի պաշտպանի իրենց: Թէ ինչու Մովսէսը չ'առարկեց փարաւոնի առաջարկին այդքան էլ էական չէ: Երբ շնաճանճերը հեռացան փարաւոնը միտքը փոխեց:

Աշխարհին մօտ ըլլալու մէջ միշտ վտանգ կայ: Ան ով մօտ է աշխարհին, ամենայն հաւանականութեամբ պիտի երթայ այնտեղ: Դովտը սխալուեցաւ Սողոմոնի մէջ մնալով, երբ Աբրահամը գերութիւնէն ազատեց զինք: Ի վերջոյ, Իր վկայութիւնը ամբողջութեամբ աղաւաղուեցաւ:

Գ. Փոխգիշում 3. Միայն ոմանց թոյլ տուաւ հեռանալ

Փարաւոնը Մովսէսին ըսաւ, որ իրենք կրնան երթալ ու ծառայել իրենց Աստուծոյն: Բայց ան կ'ուզէր իմանալ, թէ ովքեր պիտի երթան: Երբ իմացաւ, որ բոլորը պէտք է երթան, ան պայմաններ առաջ քաշեց: Միայն տղամարդկանց թոյլ տուաւ երթալ ու Տիրոջը ծառայել:

Սա նորէն ընդունելի տարբերակ չէր, քանի որ տղամարդիկ շուտով պիտի վերադառնային իրենց ընտանիքներուն: Ժողովուրդը դեռ գերութեան մէջ պիտի մնար, եւ ոչ մէկ երաշխիք չկար, որ դաժան ստորկութեան պայմանները որեւէ կերպ կը թոյլնային:

Այնուամենայնիւ Մովսէսը ստիպուած չէր արձագանքել փարաւոնի պայմաններուն: Ան վտարուեցաւ փարաւոնի ներկայութիւնէն:

Դ. Փոխզիջում 4. «Միայն ձեր հօտերն ու արջառները մնան»

Փարաւոնը կը գիտակցէր, որ պէտք է որոշ փոխզիջումներու երթայ. «Գացէ՛ք, պաշտեցէ՛ք Եհովան, միայն ձեր հօտերն ու արջառները մընան. ձեր ընտանիքներն ալ ձեզի հետ թող երթան»։ Երեք օրուայ թանձր խաւարի սարսափելի փորձառութիւնէն ետք փարաւոնը կը հասկնար, որ պէտք է ինչ-որ բան ձեռնարկէ։ Բայց ան տակաւին վերահսկողութիւն կ'ուզէր բանեցնել իսրայէլցիներու վրայ։ Այսպիսով որոշ սահմանափակումներ մնացին։ Իրենք կրնային իրենց զաւակներու հետ երթալ, սակայն հօտերն ու արջառները պէտք է մնային Եգիպտոսի մէջ։

Փարաւոնը գիտէր, որ իսրայէլցիներուն անհրաժեշտ են իրենց հօտերը՝ զոհ մատուցելու համար։ Բայց ան նաեւ գիտէր, որ իրենք չէին կրնար ընդմիջտ թողնել իր երկիրը՝ առանց իրենց հօտերու եւ արջառներու։ Իսրայէլցիները հովիւ էին Աբրահամի ժամանակներէն ի վեր, եւ հօտերն ու արջառները անոնց կեանքի անբաժան մասը կը կազմէր։ Հերթական անգամ փարաւոնը ամէն ինչ կ'ըներ իսրայէլցիներուն որպէս ստրուկ պահելու համար։

Ի՞նչ կը պահանջէր Տէրը

Աստուած կ'ուզէր, որ Իր ժողովուրդը Եգիպտոսէն ամբողջութեամբ դուրս գար։ Ան անոնց համար ապագայ ծրագրած էր, որտեղ իրենք պիտի ըլլային այն ժողովուրդը, որու միջոցով փրկութեան պատգամը պիտի գար։ Բայց իրենք պէտք է լիովին զատուէին Եգիպտոսի կռապաշտական ազդեցութիւններէն։ Իսրայէլցիները ստիպուած էին ամբողջութեամբ լքել Եգիպտոսը։ Միայն այդ ժամանակ իրենք պիտի կարողանային իրականացնել իրենց համար Աստուծոյ նախատեսած նպատակը։

Փոխզիջումներ Մովսէսի կողմէն

Մովսէսը կը գիտակցէր, որ փարաւոնը ամէն ինչ պիտի ընէ իսրայէլցիներուն, որպէս ստրուկ պահելու համար։ Աստուած յստակ ըսած էր իրեն, որ փարաւոնը թոյլ պիտի չտայ իսրայէլցիներուն հեռանալ նոյնիսկ «հզօր ձեռքով»։ Բայց Մովսէսը նաեւ գիտէր, որ Աստուծոյ ծրագիրը Իր ժողովուրդի ամբողջական արձակումն էր։ Հետեւաբար Մովսէսը ոչ մէկ փութիւն որեւէ զիջում չըրաւ փարաւոնին։ Իր առաջին պար-

տականութիւնը Տիրոջը հաւատարիմ մնալն էր: Ան հաւատարմօրէն ներկայացուց Տիրոջ պահանջները եւ չընդունեց փարաւոնի փոխզիջումները:

Այսօր՝ մեզ համար

Մենք պէտք է քաջ գիտակցինք, որ սատանան չ'ուզէր կորսնցնել մեր վրայ վերահսկողութիւնը կամ, որպէս այլընտրանք, ան կ'ուզէ ունենալ որոշակի ազդեցութիւն, որպէսզի արդիւնաւէտ չըլլանք Տիրոջ համար մեր վկայութեան մէջ:

Որքանո՞վ խռուած ենք աշխարհի գործերուն մէջ: Տիրոջ փափագն այն է, որ մենք հաւատարիմ մնանք այն պատուէրներուն, որոնք Ան տուած է մեզ: Արդեօք կրնեն՞ք այնպէս, ինչպէս Ան մեզ յանձնարարած է, թե՞ ոչ:

Տոն Սթորմըր

Օգնութիւն կը փնտռեն

- Ես մի քանի տարուայ հաւատացեալ եմ եւ գիտեմ, որ Տէրը կ'ուզէ, որ լիովին վստահիմ Իրեն եւ կեանքս Իրեն յանձնեմ, սակայն այդ պարզապէս չի ստացուիր հետս:
- Ուրեմն կը ներէք, ես չեմ կրնար օգնել ձեզ, քանի որ դուք օգնութիւն չէք ուզեր:
- Անշուշտ ես օգնութիւն կ'ուզեմ: Ես քեզի հետ չէի գրուցեր, եթէ կարիք չունենայի:
- Տէր Յիսուսը կրնայ օգնել քեզ, բայց դուն չես ուզէր, որ Ան ընէ այդ:
- Ի՞նչ ի նկատի ունիս: Անշուշտ ես կ'ուզեմ, որ Ան ընէ այդ:
- Բայց Ան էր, ով կանչեց քեզ Իրեն վստահելու ու քու կեանքդ իրեն յանձնելու: Իր խոստումն է, որ եթէ կեանքդ կորսնցնես, պիտի գտնես այն:

- Ես այդ գիտեմ, բայց կարծես թէ միայն տեսութիւն ըլլայ: Ես չեմ կրնար ընել այդ:
- Եթէ այդ ընելու կարողութիւնը չունենայիր, ապա ինչո՞ւ Տէրը պիտի խնդրէր քեզի ընել այդ: Լաւ հայրը իր զաւակին չի խնդրէր անհնարին բան ընել, Տէրն ալ չէ ըսած, որ ընես անհնարին բան մը:
- Բայց ես չեմ կրնար այդ ընել: Այն չափազանց դժուար է: Ես հարիւր անգամ փորձած եմ:
- Եթէ չես կրնար ընել այդ, ուրեմն Տէրը սխալուած է: Եթէ չես ըներ այդ, ուրեմն դուն սխալուած ես: Քու կարծիքովդ ո՞վ է սխալ:
- Վերջ: Դուն ուղղակի բառախաղ կ'ընես:
- Ո՛չ, բառախաղ չեմ ըներ, եւ ասիկա խաղ չէ: Եթէ իրականութեան մէջ կեանքդ չյանձնես Իրեն, ով այնքան սիրեց քեզի, որ մահացաւ քեզի համար, ուրեմն դուն պատճառ մը ունիս, եւ դուն ինքդ պէտք է այդ պատճառը բացայայտես: Երբ կ'ըսես, թէ չես կրնար հնազանդիլ Իրեն, ապա իրականութեան մէջ քու իրավիճակիդ համար Աստուծոյ կը մեղադրես, եւ այդպէս ընելը ոչինչով օգուտ չի բերեր քեզ:
- Ես իսկապէս կ'ուզեմ ապրիլ Իր համար, բայց այդ դժուար է: Բոլորը գիտեն, որ դժուար է:
- Բոլորը բացի Յիսուսէն: Ան ըսաւ. «Լուծա քաղցր է, եւ իմ բեռս՝ թեթեւ»:
- Ուրեմն դուն կ'ուզես ըսել, թէ ես կեանքս չեմ յանձնած Իրեն, քանի որ պարզապէս չեմ ուզէ՞ր այդպէս ընել:
- Այո՛, այդպէս է, եւ դուն ունիս պատճառ մը, կամ գուցէ պատճառներ, թէ ինչու չես ուզէր:
- Եւ որո՞նք են ատոնք:
- Սա բան մըն է, որ Տէրը կրնայ ըսել քեզի: Խնդրէ՛ Իրեն ցոյց տալ քեզ այն, ինչ կայ քու սրտիդ մէջ. այն, ինչ դուն աւելի շատ կը գնահատես, քան Իրեն:

- Ես կը վախնամ: Բայց ի՞նչ կ'ըլլայ, եթէ խնդրեմ Իրեն ցոյց տալ զիս, եւ երբ իմանամ, տակաւին չ'ուզեմ ձերբազատուիլ ատկէ:
- Ան անշուշտ ապաշխարութեան հոգի կը շնորհէ քեզ, եթէ կամենաս դիմել Իրեն, սակայն Ան չի անտեսեր քու կամքդ: Այդ պէտք է ըլլայ քու ընտրութիւնդ: Բայց եթէ չդիմես Իրեն, ապա քու ընտրութիւնդ արդեն տրուած է: Այդպէս դուն ցոյց կուտաս, որ խաւարն աւելի շատ կը սիրես, քան լոյսը:
- Ի՞նչ ընեն: Ես զիս թակարդի մէջ կը զգամ:
- Աստուծոյ սիրոյ թակարդին մէջ, ով ընտրեց քեզ ու կանչեց Իր փառքին մէջ ըլլալու: Այս կոչումը լուրջ խնդիր է, ոչ թէ Ժամանցային զբաղմունք, որուն կարող ես թեթեւութեամբ մօտենալ: Իսկ ինչո՞ւ պէտք է լուրջ վերաբերուիս: Քանի որ, Ան հաւատարիմ Հովիւի պէս պատրաստ է առաջնորդելու քեզ այն ամենուն մէջ, ինչ Ան ծրագրած է քեզի համար: Ինչո՞ւ հեռանալ Իրմէ, ինչո՞ւ նահանջել, ինչո՞ւ դիմադրել Իրեն:

«Եկէ՛ք ինծի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ եւ Ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ: Իմ լուծս ձեր վրայ առէք եւ Ինծմէ սորվեցէ՛ք՝ որ հեզ եմ ու սրտով խոնարհ եւ ձեր անձերուն հանգստութիւն պիտի գտնէք. Վասն զի Իմ լուծս քաղցր է եւ Իմ բեռս թեթեւ»» (Մատթ. 11:28-30):

Նէյլ Պուքման

«Այս աշխարհին մէջ հարուստ եղողներուն պատուէր տուր որ չհպարտանան եւ անստոյգ հարստութեան վրայ յոյսերնին չդնեն, հապա կենդանի Աստուծոյ վրայ, որ ամէն բան մեզի առատօրէն կու տայ վայելելու, բարիք գործեն, բարի գործերով հարստանան, առատաձեռն եւ ուրիշին պիտոյքներուն հաղորդակից ըլլան: Հանդերձեալին համար կարենան անձին բարի հիմ դնել, որպէս զի յաւիտենական կեանքը ձեռք ձգեն»:

Բ ՏԻՄ. 6:17-19

Սուրբ Հոգւոյն ներգործութիւնը

Ա Յովհ. 4:1-6

Ա Յովհ. 4:1-6 համարները կը խօսին Սուրբ Հոգւոյն ներկայութեան, առաջնորդութեան եւ զօրութեան մասին քրիստոնեային հոգիէն ներս: Ան որ Աստուծմէ է Քրիստոսի Հոգին ունի իր մէջ եւ յաղթական կեանք կ'ապրի այս աշխարհի մէջ, որովհետեւ մեծ է Անիկա որ քրիստոնեային մէջ է քան թէ անիկա որ աշխարհի մէջ է:

Անհրաժեշտ է գիտնալ Սուրբ Հոգւոյն կարեւորութիւնը եւ Անոր դերը մեր կեանքերէն ներս: Սուրբ Հոգին է որ մեր կեանքերը կը փոխէ: Երբ Սուրբ Հոգին չ'ունինք՝ կը մնանինք Պետրոս առաքեալին՝ Քրիստոսի աշակերտին, որ վախճանալով մարդոցմէ, ուրացաւ Քրիստոսը երբ զԱյն դատէին: Պօղոս առաքեալը կեանքի մեծ յեղաշրջում ունեցաւ, երբ Սուրբ Հոգին սկսաւ ներգործել իր մէջ: Մենք ալ կրնանք Քրիստոսը ընդունիլ իբրեւ մեր Տէրը, սակայն փոփոխութիւն պիտի չ'ունենան մեր կեանքերը առանց Սուրբ Հոգւոյն ներգործութեան: Սուրբ Հոգին է, որ կ'առաջնորդէ մեր քայլերը, կը կառավարէ մեր խորհուրդները եւ կարող կը դարձնէ մեզ Իր զօրութեամբ գործելու: Ինչ սքանչելի խոստում է գիտնալ որ «Ան որ մեր մէջ է աւելի զօրաւոր է քան ան որ աշխարհի մէջ է»:

Աստուծոյ Խօսքին մէջ շատ օրինակներ կը կարդանք Սուրբ Հոգւոյն կատարած գործերուն մասին մարդոց կեանքերէն ներս: Գործք Առաքելոց 3-րդ գլխուն մէջ կը կարդանք կաղ մարդու մը մասին որ ամէն օր տաճարին Գեղեցիկ Դրան քով կը դնէին զինք, որպէսզի տաճարը մտնողներէն ողորմութիւն խնդրէ: Պետրոս եւ Յովհաննէս առաքեալները տաճար մտնելու վրայ էին երբ տեսան այս կաղ մարդը ու մօտենալով անոր ըսին. «Մեզի նայէ»: Կաղը կը յուսար անոնցմէ բան մը առնել երբ Պետրոս ըսաւ, «Արծաթ ու ոսկի չ'ունիմ, հապա ինչ որ ունիմ՝ զայն քեզի կուտամ. Յիսուս Քրիստոսի անունովը Ելիք ու քալէ», ու անոր ձեռքէն բռնելով վերցուց զանիկա ու կաղը սկսաւ քալել ու ցատկել ու զԱստուած օրհնել: Ո՞վ կատարեց այս հրաշքը, Պետրոս առաքեալը, թէ՞ Յիսուսի Հոգին: Միթէ ինք չէ՞ր որ վախճանալով մարդոցմէ ուրացաւ Յիսուսը, սակայն երբ Աստուծոյ Սուրբ Հոգին ստացաւ Պենտէկոստէի

օրը իր կեանքը լման փոխուեցաւ: «Քո Վատիս» (որ կը թարգմանուի՝ «Ո՞ր կ'երթաս») վերնագրով գրքէ մը հետեւեալ դրուագը կը յիշեմ Պետրոս առաքեալի մասին: Երբ Հռովմի կառավարութիւնը պիտի ձերբակալէր Պետրոս առաքեալը զինք խաչելու համար բարեկամները պնդեցին որ քաղաքէն հեռանար: Առաքեալը մինչ կը հեռանար, ճամբուն վրայ տեսիլք մը տեսաւ, Յիսուս երեւցաւ իրեն ու իր դիմացէն կը քալէր: Պետրոս առաքեալ կը հարցնէ Յիսուսի. «Ո՞ր կ'երթաս»: Յիսուս կը պատասխանէ. «Ես Հռովմ կ'երթամ քու տեղդ խաչուելու»: Պետրոս առաքեալ՝ ետ կը դառնայ ու Հռովմ կ'երթայ: Երբ զինք պիտի խաչէին, անոնց կ'ըսէ. «Ես արժանի չեմ Յիսուսի մման խաչուելու», ու զինք ոտքերն ի վար կը խաչեն: Փոփոխութիւնը առաքեալին կեանքին մէջ շատ մեծ էր:

Երբ կը կարդանք Գործք Առաքելոցը, առաքեալներուն գործերը չէ որ կը կարդանք, այլ Սուրբ Հոգւոյն գործը առաքեալներուն մէջ: Սուրբ Հոգւոյն զօրութիւնը, կատարած բժշկութիւնները, հրաշքները տակաւին կը պատահին այսօր իսկ, որովհետեւ անոնք միայն առաջին դարուն չեն պատկանիր, քանի որ Քրիստոս նոյնն է երէկ, այսօր ու յաւիտեան: Առաքեալները միայն գործիքներ էին Աստուծոյ ձեռքը եւ Յիսուս այսօր կրնայ ընել նոյն բաները Սուրբ Հոգւոյն զօրութեամբը: Յիսուս ըսաւ. «Ձեզ պիտի չթողում, այլ՝ ձեզի համար մխիթարիչ մը պիտի դրկեմ, ու ձեր կեանքերը փոխուելով ինծի համար վկաներ պիտի ըլլաք»: Առանց Սուրբ Հոգւոյն զօրութեան ազդեցիկ վկաներ չենք կրնար ըլլալ Յիսուս Քրիստոսի համար: Կեանքի փոփոխութիւնը մեծ է անոնց համար որոնք Սուրբ Հոգիին զօրութիւնը ունին եւ Անոր համար կ'ապրին: Յիսուս ըսաւ. «Սուրբ Հոգին ձեր վրայ՝ եկած ատենը զօրութիւն պիտի առնէք ու ինծի համար վկաներ պիտի ըլլաք Երուսաղէմի ու բոլոր Հրէաստանի ու Սամարիայի մէջ, մինչեւ երկրի ծայրերը»: Յիսուս այսպէս խոստացաւ մեզի. «Եթէ զիս կը սիրէք իմ պատուիրանքներս պահեցէք. Ես ալ Հօրը պիտի աղաչեմ ու ձեզի Մխիթարիչ մը պիտի տայ որպէսզի յաւիտեան ձեր հետ բնակի»:

Յիսուս խոստացաւ, որ Սուրբ Հոգին մեր մէջ պիտի մնայ բայց ինչպէ՞ս կրնայ ըլլայ, որ Սուրբ Հոգին կը նեղանայ եւ կը հեռանայ անձէ մը: Սուրբ Գրքին մէջ Սաւուղ թագաւորին մասին կը կարդանք որ Աստուծոյ Հոգին իր վրայ եկաւ, սակայն վերջաւորութեան կը կարդանք

որ իր մեղքերուն պատճառով Աստուած Սատուղի աղօթքները չէր լսեր ու չէր պատասխաներ որովհետեւ Սուրբ Հոգին զինք թողած էր: Սատուղ թագաւոր շատ ցաւալի վերջաւորութիւն ունեցաւ անձնասպան ըլլալով: Մենք մեր ուժերով չենք կրնար ապրիլ մեր կեանքները Աստուծոյ համար: Տէր Աստուած մեզի Սուրբ Հոգին խոստացած է: Աշխարհ ինչպէ՞ս պիտի գիտնայ որ մենք զԻնք կը սիրենք, միայն այն ատեն երբ զիրար սիրենք: Արդեօք ինչպէ՞ս կրնանք սիրել մէկը որ մեզի հակառակ է, ինչպէ՞ս կրնանք աղօթել մէկու մը համար երբ մեզ կ'ատէ: Այս բոլորը մեր մարդկային ուժերով չենք կրնար ընել, այլ՝ միայն Սուրբ Հոգւոյն միջոցաւ որ մեզի կը շնորհէ փոփոխութիւն, կուտայ աստուածային սէր՝ սիրելու մեր հակառակորդները: Գործք Առաքելոցի մէջ կը կարդանք Սողոսի (Պօղոս) եւ Շիղայի մասին թէ ինչպէս բանտ դրուեցան ու ծեծուեցան, եւ անոնք աղօթք կ'ընէին ու երգելով փառք կուտային Աստուծոյ եւ իրենց պատճառով բանտապետն ու իր ընտանիքը քրիստոնէայ դարձան: Ինչպէ՞ս կրնայ քրիստոնէայ մը այդպիսի կեանք մը ապրիլ երբ ցաւերու մէջէն կ'անցնի: Մեծ թիով հայեր ցեղասպանութեան ահռելի տարիներուն զԱստուած հարցոյփորձեցին թէ ինչպէ՞ս արդար Աստուած մը կ'արտօնէ ցեղասպանութիւնը: Աշխարհի բոլոր նեղութիւններն ու դժուարութիւնները վաղանցիկ են եւ Յիսուս խոստացած է մեզի հետ ըլլալ ամէն ժամանակ: Ինչպէս Աստուած Պօղոսն ու Շիղան գործածեց բանտապետին ընտանիքը փրկելու, նոյնպէս ալ մենք երբ դժուարութիւններէ կ'անցնինք եւ չենք հասկնար, Աստուած կ'արտօնէ եւ կրնայ այդ փորձառութիւնը բարիի փոխելով մեզ գործածել ուրիշի մը օգտակար ըլլալու: Դժուար է հասկնալ, բայց եթէ հաւատանք որ ատելի զօրաւոր է Ան որ մեր մէջ է քան ան՝ որ աշխարհի, ինչ ալ պատահի մեր կեանքին մէջ Սուրբ Հոգին Իր զօրութիւնը պիտի շնորհէ: Եթէ հաստատ մնանք մինչեւ վերջ, Տէրը պիտի ըսէ. «Ապրի՛ս, բարի ու հաւատարիմ ծառայ»: Առանց Յիսուս Բրիստոսի չենք կրնար մեր մեղքերուն քաւութիւն գտնել, եւ առանց Սուրբ Հոգւոյն զօրութեան չենք կրնար այս քրիստոնէական կեանքը ապրիլ մինչեւ մեր կեանքին վերջը:

Յիսուս, համբարձման օրը, վերջին պատուիրանք մը տուաւ Իր աշակերտներուն. «Սպասեցէ՛ք, Երուսաղէմէ մի՛ հեռանաք մինչեւ որ վերէն ստանաք այդ զօրութիւնը»: Առանց Սուրբ Հոգւոյն ներգործութեան չենք կրնար վկայել Յիսուս Բրիստոսի համար: Երբ առաքեալներուն կեան-

քը սերտենք պիտի տեսնենք թե առանց Սուրբ Հոգւոյն զօրութեան բան մը չկրցան ընել մինչեւ Պէնտէկոստէի օրը, երբ Սուրբ Հոգին իրենց վրայ իջաւ:

Մատթ. 12:31-32-ին մէջ կը կարդանք որ ամէն մեղք (նոյնիսկ Քրիստոսի դէմ եղած մեղքը) պիտի ներուի մարդոց, բայց Սուրբ Հոգւոյն դէմ եղած մեղքը պիտի չներուի ոչ այս աշխարհի, ոչ ալ գալու աշխարհին մէջ: Այս ըսել է որ առանց Սուրբ Հոգւոյն տնօրինութեան ու Անոր ներգործութեան, մենք չենք կրնար Յիսուսի գալ ու փրկուիլ ու զԻնք իբրեւ մեր Տէրը ընդունիլ: Երբ Սուրբ Հոգւոյն դէմ ելլենք, Քրիստոսը ընդունելու առիթը կը կորսնցնենք:

Տէրը շնորհէ որ ընդունելով Սուրբ Հոգին կարենանք մեր կեանքերը Իր զօրութեամբ ապրիլ ու գործել Իր Փառքին համար:

Ծերակուտական` Դաւիթ Տօթթօրեան
Քաղուած` «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գիրքէն

Հայաստանի ՄԱԸ

«Երանի՛ այն ազգին, որուն Աստուածը Տէրն է» (Մատթ. 33:12): Տէր Յիսուսը Իր յարութիւնէն ետք Պետրոսի հետ կարեւոր խօսակցութիւն ունեցաւ: Տէրը ըսաւ. «Եթէ զիս կը սիրես, ապա ծառայութեանդ մէկ բաժինը պէտք է ըլլայ Իմ գառնուկներուն արածեցնելը (կերակրելը)»: Փոքրիկները յաճախ չեն կրնար ինքնուրոյն սնուիլ եւ մեծերու օգնութեան կարիքն ունեն: Տիրոջ գառնուկներուն կերակրելը եւ անձամբ գաւաթ մը պաղ ջուր խմցնելը մեծ եւ կարեւոր աշխատանք է, որու անհրաժեշտութիւնը տեսնել եւ հնազանդիլ պէտք է:

Մեր շրջապատին մէջ գտնուող մանուկները կ'ապրին այնպիսի ժամանակներու մէջ, որը լի է բացասական խօսքերով եւ վնասակար արարքներով: Անոնց կը տրվեցնեն, որ անձնասէր եւ ինքնավստահ ըլլալը ճիշտ է, ազատ են իրենց որոշումներու մէջ, ճշմարտութիւնը յարաբերական է եւ չկայ բացարձակ ճշմարտութիւն, կրնան չհնազան-

դիւ իրենց ծնողներուն, քանի որ անոնք յաճախ կը խառնուին իրենց կեանքին մէջ, քանի որ չեն գիտէր իրենց սահմանները: Կը խրախուսուի դաժանութիւնը: Խեղաթիրուած է ընտանիք հասկացութիւնը: Մանուկներուն եւ պատանիներուն կը քաջալերեն, որ կարող են իրենց մարմնի հետ ընել այն, ինչ կ'ուզեն, քանի որ այն իրենց կը պատկանի: Իրենք կ'իյնան չարի կողմէն վերահսկուած ազատութեան կոչուածի թակարդը եւ կը վնասեն իրենց անձերը: Խեղճ մանուկները կը կարծեն, թէ ազատ են, սակայն իրենք վտանգուած են, անպաշտպան ու գերեվարուած չարի նպատակին, այսինքն քայլ առ քայլ հեռանալ Աստուծոյ պատկերով եւ նմանութեամբ ստեղծուած եւ Աստուծոյն փառք բերող մարդ ըլլալէն:

Անշուշտ, այս օրերուն մէջ բաւական դժուարացած է մանուկներուն Տիրոջ Խօսքը հասցնելը, սակայն եկեղեցիները յաճախ արդարացումներ կը փնտռեն եւ կը փորձեն մեղադրել աշխարհին ու սատանային: Կարիք կայ արթննալու եւ հոգեւոր կեանքին լրջութեամբ վերաբերուելու, որ կարողանանք ճշմարտութեամբ ապրիլ եւ հետեւիլ Ճշմարիտին:

Շատերս կը բարարարուինք աւելի հանգիստ կամ դիւրին ծառայութիւններ ընելով: Աղօթքը մանուկներու աւետարանչութեան ամենակարեւոր բաժինն է, սակայն պէտք է ոչ միայն աղօթենք, այլեւ աղօթքով գործենք: Յովհ. 5:1-15-ի մէջ կը հանդիպինք մարդու մը, ով 38 տարի հիւանդ էր: Իրեն կը գտնենք Բեթհեզդայի աւազանին մօտ՝ իր մահճին պառկած: Ան դանդաղաշարժ դարձած էր, քանի որ մկանները թոյլցած էին՝ երկար ժամանակ հիւանդ եւ պառկած մնալէ: Շատերս ժամանակին արագ կը վազէինք, բայց հիմա դանդաղաշարժ դարձած ենք: Երբ քիչ կը շարժուինք, մեր մկանները կը տկարանան եւ բազմաթիւ հիւանդութիւններու պատճառ կը դառնան: Կարիք ունինք Տիրոջ միջամտութեան եւ Իրեն հնազանդելու:

Սուրբ Հոգիի օգնութեամբ ոտքի կանգնինք. թող զօրանան մեր հոգիները, որ վազենք Տիրոջ համար:

Մեծ սիրով՝

Հայաստանի Մանկանց աւետարանչութեան ընկերակցութիւն

Յարութիւնը կարելի չէ կեցնել

Գերմանիոյ մէջ գերեզման մը կայ որուն վրայ հսկայ մարմարէ ու կրանիտէ քարեր իրարու կայցուած են և ծանր երկաթէ ճարմանդներով ամրացուցած են: Ասիկա կը պատկանի կնոջ մը որ չէր հաւատար մեռելներու յարութեան: Սակայն զարմանալիօրէն ան իր կտակին մէջ փափաք յայտնած էր իր գերեզմանը այդքան ապահով ընել որ եթէ նոյնիսկ յարութիւն տեղի ունենար, իրեն չի հասներ: Անոր շիրիմնաքարին վրայ արձանագրուած էր «Այս գերեզմանը երբեք պէտք չէ քացուի»:

Ժամանակի ընթացքին քարերուն տակ պահուած հունտ մը, սկսաւ տակէն աճիլ: Կամացուկ մը ան հողէն դուրս եկաւ: Երբ կոճող հաստացաւ, քարի մեծ կտորները շարժեցան այդպէս որ երկաթեայ ճարմանդները քակուեցան: Պզտիկ հունտը մեծ ծառ մը եղաւ եւ քարերը մէկդի հրեց:

Հունտին պարունակած կենդանի հուժկու զօրութիւնը պարզ ցոլացումն է այդ Աստուածային զօրեղ ստեղծագործ խօսքին որուն միջոցով օր մը, պիտի կենդանանայ բոլոր անոնք որ գերեզմաններուն մէջ են: Ան նաեւ պիտի կենդանացնէ բոլոր անոնք որ ծովերու մէջ ընկըղմած են, այրած են կամ այլ կերպով կործանած են: Ասիկա ընել հարց չէ Անոր համար որ ոչինչէն, միայն խօսքով, ստեղծեց ամբողջ տիեզերքը: Անհաւատութիւնը կարող չէ կեցնել յարութիւնը: Սակայն յարուցեալ Քրիստոսի մէջ եղած հաւատքը կը բանայ օրհնութեան դռներ եւ իր յարութիւնը մեզի համար կ'ապահովէ փառաւոր մարմին մը եւ երկնային տուն մը: Նոր մարմիններով վերստին պիտի միանանք մեր յարուցեալ հարազատներուն, Յիսուսի հետ յաւիտեան ապրելու:

Պօղոս առաքեալ կ'ըսէ. «Յոյս ունիմ առ Աստուած... Թէ մեռելներուն յարութիւն պիտի ըլլայ, թէ՛ արդարներուն եւ թէ՛ մեղաւորներուն: Եւ ես այս բանին համար կը ջանամ որ ամէն ատեն մաքուր խղճմտանք ունենամ Աստուծոյ եւ մարդոց առջեւ»:

Քաղուած «Աւետաբեր ձիթենին» գիրքէն